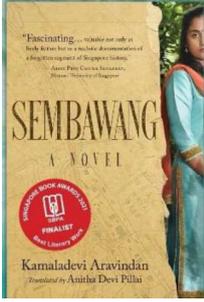

கமலாதேவி அரவிந்தனின் 'செம்பவாங்' அறிமுக உரை

சித்திரா சங்கரன் / Chitra Sangaran
சிங்கப்பூர் தேசியப் பல்கலைக்கழகம் / Singapore National University
(மொழிபெயர்ப்பு: எச் முகம்மது சலீம் / Translation by H.Muhammad Saleem)*

Manuscript received 1 May 2021
Manuscript accepted 15 June 2021
*Corresponding author

கமலா தேவி அரவிந்தனின் செம்பவாங் உயிரோட்டமுள்ள கதைவடிவில் புனையப்பட்டுள்ள சிங்கப்பூரின் மறக்கப்பட்ட ஒரு முக்கியச் சமூக வரலாற்றுக் கூறின் பதிவு. அடித்தட்டு மக்களின் உரையாடலாய் ஒரு வரலாறு சார்ந்த புனைவாக பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள செம்பவாங் அடித்தட்டு மக்களின் வரலாற்றுத் தொனியாய் உருவாக்கித் தரப்பட்டிருக்கும் நாடகத்தன்மை மிளிரும் பதிவு.

அடித்தட்டு மக்கள் குறித்துப் பேசும் இத்தாலிய இடதுசாரிச் சிந்தனையாளர் அந்தோனியோ கிராம்சி இவர்களை சமூகப் புரட்சியில் வெற்றிபெற அரசியலில் திரள வேண்டிய உதிரிகள் என்று குறிப்பிடுவார். தனது இத்தாலிய வரலாற்றுக் குறிப்பு என்னும் பதிவில் இத்தகைய அடித்தட்டு மக்களைக் குறிப்பிடுகையில் இவர்களை இத்தாலிய இராணுவத்தின் கீழ்நிலைப் பணியாளர்களை ஒப்புநோக்கி அந்நாட்டு வேளாண்குடிகளைக் குறிப்பிடுவார்.

அடித்தட்டு மக்களின் குரல் குரலற்றவர்களின் குரல். இவர்கள் எப்போதுமே அவர்களைப் பிரதிநிதிப்போரால் மேம்போக்காகவே பிரதிநிதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள். வரலாற்று உரையாடல்களில் அடித்தட்டு மக்கள் பொதுவாகவே ஒதுக்கப்பட்ட பொருளாய், பொதுவெளி உரையாடல்களில் நேரடிப் பங்கேற்பாளர்களாய் இல்லாமல் பாவனைப் பொருள்களாக மட்டுமே பார்க்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள்

1980ல் இந்தியாவின் முற்போக்கு வரலாற்றாய்வாளர்கள் சிலர் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்குழு ஒன்றினை நிறுவி, உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட இம்மக்கள் குறித்த ஆய்வினை முன்னெடுத்துச் செல்லும் முயற்சியில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினார்கள். மலாயாவின் கூலித்தொழிலாளர்கள் இந்த ஆய்வில் தனிக்கவனம் பெற்றார்கள். தெற்காசிய வரலாற்றில் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்து பல்வேறு கோணங்களில் இவ்வாய்வுக்குழு தனிக்கவனம் கொண்டிருந்தனர். அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்குழுவிற்கு காத்திரமான செல்நெறிப் பங்களிப்பாளராய் கருத்தப்பட்டுக் கருணா குஹா இக்குழுவின் நோக்கம் இம்மக்கள் குறித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதோடு நின்றுவிடாமல் அடித்தட்டு நிலைக்கான காரணங்களை வழக்கமான பார்வையைப் புறந்தள்ளி கவனம் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடுவார். அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த கவனமும் தாக்கமும் பல எல்லைகள் கடந்து காணப்படுகிறது மேட்டிமைக் குழுவினரின் அணுகுமுறை தேசியக் கொள்கைகள், கல்விப் புலங்கள், இலக்கிய பதிவுகள், ஆவணப் பிரதிகள், மொழி என்று எல்லா எல்லைகளும் கடந்ததாய் அடித்தட்டு மக்கள் குறித்த பிரக்ஞை கவனம் பெறுவதாக ரஞ்சித் குஹா குறிப்பிடுவார்.

இந்தக் கருத்தியலை ஒப்புக்கொள்ளும் ஆய்வாளர் சாந்தினி பிள்ளை மலேயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் குறித்த தமது உரையாடலில் இரண்டு கருத்துகளை முன்வைக்கிறார். முதலாவது அடித்தட்டு மக்கள் குழுவினர் குறித்த கருத்தியலின் தாக்கம் பல்வேறு ஆய்வு எல்லைகளைக் கடந்து காணலாகிறது என்பது அவர்கள் குறித்த வரலாற்றுப் பதிவுகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இரண்டாவது மொழியும் இலக்கியங்களும் அடித்தட்டு குழுக்கள் குறித்து கவனம் கொள்வதோடு இக்கவனம் இம்மக்களிடையேயும் வினையாற்றுவதாகவும் பேசுகிறார். இவ்வகையில் செம்பவாங் புதினம் அடித்தட்டுமக்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் சார்ந்த ஒரு விவரணைக் களஞ்சியமாகவும் வரலாற்றுப் பதிவாகவும் புதினவடிவில் தரப்பட்டுள்ளது. அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வியல் சவால்கள் குறித்த பதிவுகள் காலனிய அரசு காலங்களில் அவர்களின் நோக்கிலேயே பதிவுசெய்யப்பட்டு வந்துள்ளதாகவும், அத்தகுப்

பதிவின் நோக்கம் இம்மக்களின் அடித்தள நிலைமைசார்ந்த இருத்தலை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலேயே அமைந்துள்ளதாகவும் ஆய்வாளர் சாந்தினி பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். பெரும்பாலும் தென்னிந்தியாவைச் சார்ந்த கூலித்தொழிலாளர்களான அடித்தட்டு மக்களைச் செம்பவாங் அவர்களின் வாழ்வையும் பழக்க வழக்கங்களையும் கொண்டாடும் பதிவாகக் காண்கிறோம்.

ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களாய்த் தோட்டங்களில் பணிபுரியவும் சாலைப் பணிகளுக்கும், மேம்பாலங்கள் கட்டுமானம் போன்ற கடினமான பணிகளுக்கும் மலாயா வந்த இத்தொழிலாளர்கள் காலனித்துவக்காலத்து முதலாம் தலைமுறை புலம்பெயர்வு இந்தியர்களாகும். செம்பவாங் பதிவுசெய்வது போல இவர்களின் வாழ்க்கை கடினமானதாக இருந்தது. வேலையிடங்களில் அவர்கள் மிகக் கடுமையாக நடத்தப்பட்டார்கள். ஆப்பிரிக்க அடிமைகள்போலச் சுரண்டப்பட்டார்கள். மறந்துபோன இந்த அடித்தட்டுமக்களின் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளையும் அவர்களின் வாழ்நிலைச் சூழல்களையும் வெளிக்கொணர்ந்து அவற்றைப் பற்றுறுதிமிக்க ஈடுபாட்டுடன் மறுஉருவாக்கம் செய்து படம்பிடித்துக்காட்டும் அற்புதத்தை செம்பவாங் ஆசிரியர் இப்புதினத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளார்.

இக்கதையாடல் காலனித்துவ நாட்களில் வாழ்ந்த ஒரு குடிகாரத் தொழிலாளியின் மனைவியான காளி என்னும் அடித்தட்டுப் பெண்ணைச் சுற்றி பின்னப்பட்டுள்ளது. கதை சந்திரன் என்பவனுடனான காளியின் தகாத உறவு பற்றியும் அவனோடு காளி சிங்கப்பூருக்கு ஓடிப்போனதும் செம்பவாங்கிலுள்ள பொதுவெளிக் குடியிருப்பில் அவள் சென்று சேர்வதும் அங்கு தங்கி வாழ்வதையும் பேசுவதாய்த் தொடர்கிறது. கற்பனைப் புனைவுகளோடு உள்ளபடியே நடந்தேறிய புலாவ் சினாங்கின் 1963ல் நடைபெற்ற கலவரம் குறித்தும் கதையாடல் பேசுகிறது.

ஐரிஷ்காரரான டானியல் டாட்டன் என்னும் மேலதிகாரி தொழிலாளர்களிடம் மிகக் கடுமையாக நடந்துகொண்டும் அவர்களை அடக்கியாவதற்காக கொடூரமான அடக்குமுறைகளைக் கையாண்டு வந்தான் ஒருநாள் அவன் கண்டம் துண்டமாக வெட்டப்பட்டுக் கொலையுறுகிறான். குடியிருப்பு தீக்கிரையாகிறது. அதுபோல 1960 ல் செம்பவாங்கில் நடைபெற்ற கூட்டுக் கற்பழிப்பு சம்பவமும் பதிவு செய்யப்படுகிறது. செம்பவாங் 14ஆம் கல்லில் அப்போது தாராளமாய் கிடைத்துவந்த கள் மற்றும் போதைப்பொருளைப் பயன்படுத்திய நால்வர் அங்கு செயல்பட்டுவந்த 24 மணிநேர மருத்துவச் சேவை மையத்தில் புகுந்து கலவரம் செய்கிறார்கள் அங்கு பணியிலிருந்த இரண்டு தாதியரை கூட்டுக் கற்பழிப்பு செய்கின்றார்கள். இந்த உண்மை நிகழ்வுகளை ஒரு வரலாற்றுக்குறிப்பின் மெய்மை உணர்வுடன் பதிவு செய்யும் இப்புதினம் அங்கு வாழ்ந்திருந்த அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்முறைச் சூழலை படம்பிடித்து காட்டக் காண்கிறோம். இச்செய்திகள் காவல்துறை ஆவணங்களோ அல்லது நீதித்துறை ஆவணங்களோ தழுவி எழுதப்பட்டதல்ல. இது செய்விழி நீண்டுநிற்கும் புழங்கு கதையாடல்களில் உலவிய நிகழ்வுப் பதிவு.

ஆய்வாளர் காயத்ரி ஸ்பீவாக் 'அடித்தட்டு மக்கள் பேசுவார்களா' என்னும் கேள்வியைத் தனது புகழ்பெற்ற ஆய்வுரையில் பின் காலனிய இலக்கிய வெளியில் முன்வைக்கிறார். சமூகவயமாக்கப்பட்ட மூலதனத்திலிருந்து உலகமயமான தொழில் பகுப்பு காரணிகளால் ஆதிக்கச் சட்டம் மற்றும் கல்விமுறை ஏற்படுத்திடும் ஒருவகை அறிவுசார் வன்முறை போன்ற சூழலில் அடித்தட்டு மக்கள் பேசமுடியுமா என்று கேட்கிறார். அவர் இதுதொடர்பாக மேலும் கூறுகையில் அடித்தட்டுமக்களின் வரலாறு ஆதிக்கக் குரல்களால் மறைக்கப்பட்டு அவைகுறித்த முழு விவரங்களும் அறியப்படாமல் அதிகார ஏடுகளில் சிறு குறிப்புகளாகவே குறுகிவிடக் காண்கிறோம். இவர்களின் வரலாறு மேட்டிமை வரலாற்று மேலாண்மையால் மூழ்கடிக்கப்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் அடித்தட்டு மக்களின் பிழைப்பு அரசியல் காரணமாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல அரிய வரலாற்று நிகழ்வுகள் கூட மேட்டிமை வரலாற்றின்கீழ் மங்கிய சிறுநிழலாகக் காட்டப்படுகிறது. செம்பவாங் நம்பகத்தன்மையுள்ள அன்றைய வாழ்வின் நிகழ்வுகளைச் சிங்கப்பூரின் அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்வின் குரலாகப் பதிவுசெய்கிறது.

இப்புதினத்தில் கண்ணுறும் இன்னொரு வியப்புக்குரிய கோணம் பெண் வரலாற்றைப் பதிவிடும் எழுத்துத்தந்திரம். இதில் காட்டப்படும் பெண்கள் மறைவாக வாழும் வீட்டுத்தலைவிகள் வன்முறைக்குள்ளாகும் பெண்கள் மற்றும் ஆணாதிக்கத்தின் திணிப்புகளால் தீர்மானிக்கப்படும் கீழ்படிதலில்லாதவர்களாய் கருதப்படும் பெண்கள். இந்தச் சாதாரணப் பெண்கள் ஒன்றும் ஆதரச் மகளிர் அல்லர்.

இதில் அறிமுகமாகும் காளி முனிசாமி என்பவரின் மனைவி. ராசுவின் தாய். இவர் ஆண்மையச் சமூகம் அறிமுகப்படுத்தும் ஆதர்சப் பெண்களிலிருந்து வேறுபடுகிறாள். அவள் ஒரு கடுங்கோபக்காரியான தைரியமான பெண். அவள் தனது நிரகதியான நிலையைச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டாதவளாய் சந்திரன் என்பவனோடு ஓடிப்போய்விடுகிறாள். காளியைப் பொறுத்தமட்டில் அவள் ஓடிப்போனதற்கு சந்திரன்மீது அவளுக்கு அதீதக் காதலோ ஈடுபாடோ காரணமல்ல. தனது இருத்தலை நிலைநிறுத்திக்கொள்ளவும் பாதுகாப்பு தேடியும்தான் அவள் அவனோடு ஓடிப்போகிறாள். இங்கு அவள் வழக்கமான தாய்மை பிரதிபிம்பத்தைக் கட்டுடைக்கிறாள். பிரிவினால் ஏற்படும் மனவருத்தம் இருந்தாலும் மகன் ராசு ஒரு குடிகாரத் தந்தையின் சூழலில் சிக்கி வதைபடுவதைவிட எங்காவது ஊறிப்போய் பிழைத்துக்கொள்ளட்டும் என்று மனத்தைத் தேற்றிக்கொள்கிறாள். காளி செம்பவாங் பதின் மூன்றாம் வட்டாரத்தின் பொதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் கடைசியாக வந்து தஞ்சமடைந்தபோது அங்குள்ள பெண்கள் அவளுக்கு அன்பையும் மகிழ்ச்சியையும் பகிர்ந்துகொள்ள முன்வருகிறார்கள். அந்த பெண்கள் எல்லாருமே தத்தம் குடிகாரக் கணவன்மார்களின் அடி உதைகளிலிருந்து தப்பி ஓடி தமக்கென ஒரு வாழ்க்கையைத் தேடி ஓடி வந்தவர்கள் தான். அவர்களிடையே காலப்போக்கில் மலர்ந்த அன்பும் பரிவும் கனிவும் சாதி மத மொழி வேறுபாடுகள் கடந்தது.

இந்தக் குட்டிக்கேரளத்தில் மலையாளிப் பெண்கள் தமிழ்ப்பெண் காளியை அன்புடன் ஏற்று அரவணைத்துக் கொள்கிறார்கள் இந்துவான அஞ்சுவின் அம்மா முத்து, மலையாளி கிறித்துவப் பெண் மார்கரெட் என்று எல்லாப் பெண்களும் காளியை அன்பால் அரவணைக்கிறார்கள். எல்லாரும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து அருகிலிருக்கும் குடிநீர் ஊற்றிற்கு தண்ணீர் மொண்டுவரப் போய்வருகிறார்கள். அவர்கள் தத்தம் விதியை நொந்து எப்போதுமே வருந்திக்கொண்டிருக்கும் பெண்களாக நடந்துகொள்வதில்லை. மாறாக, அவர்கள் எல்லாருமே உறுதிமிக்க பெண்களாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆண்மையத் தலைமுறையால் மறுதலிக்கப்பட்டதாய்க் கருதப்படும் பாலியல் உரிமைகள் கதையாடலில் தென்படும் வாழ்க்கையின் அன்றாடச் சின்னஞ்சிறு நிகழ்வுகளினூடே தாக்குப்பிடிக்கும் சவால்களாகக் காத்திரமாகப் பதிவுசெய்யப்படுகிறது.

எடுத்துக்காட்டாக, முத்துலட்சுமி பாலுணர்வுக்குறையுள்ள கணவன் சுப்புராமுலுவுக்குத் தெரியாமல் தன் பாலுணர்வுத்தேவைக்கு வடிகாலாய் அப்புண்ணியுடன் கள்ளத்தொடர்பு வைத்துக்கொள்கிறாள். ஆய்வாளர் ராஜேஸ்வரி சுந்தரராஜன் குறிப்பிடுவது போல் அடித்தட்டு மக்கள் தம்மை மாய்த்துக் கொள்வது உள்ளிட்ட பல்வேறு வழிகளில் தமது உள்ள நெருக்கடிகளை நிராசைகளைத் தோல்விகளை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் பேசுகிறார்கள். முத்துலட்சுமியின் இத்தகைய அடித்தட்டு மக்கள் மனோபாவம் வெளிப்படுகிறது. அவள் அப்புண்ணியுடனான கள்ள உறவின் காரணமாக கருவுருகின்றாள். இதை அறிந்த அப்புண்ணி ஆதரவளிப்பதற்குப் பதிலாய் அவளைக் கைவிடுகிறான். நிராகரிக்கப்பட்ட முத்துலட்சுமி ஏமாற்றப்பட்டதை உணர்ந்து வருந்தி எரியூட்டி, தன்னையே மாய்த்துக் கொள்கிறாள். அந்த முடிவுக்கு வரும் முன் தனது நிராசையையும் துன்பநிலைக்குறித்தும் தன் தோழி காளியுடன் நெடுநேரமாகப் பேசித் தீர்ப்பாள்.

செம்பவாங் புதினத்தின் இன்னொரு கவனம் பெறும் நுவன்முறை உத்தி பெண்களின் உரையாடல்களில் இழையோடும் மெல்லிய நகைச்சுவை உணர்வை அழகாகப் பதிவுசெய்துள்ள பாங்கு. இந்த உரையாடல் தோல்விகண்டோரின் எள்ளல் நகையாடல் அல்ல. மீண்டெழு முயலும் பெண்களின் வேடிக்கைச் சொல்லாடல். புதினத்தின் ஓரிடத்தை இதற்குக் கட்டாகச் சொல்லலாம். முத்து லட்சுமியின் கணவன் ஒருநாள் அக்கரை காட்டும் பாவனையில் தான் ஜோகூர் செல்லவிருப்பதாகவும் திரும்பிவரும்வரை தனியாக இருப்பதில் அவளுக்கு பிரச்சினை ஒன்றும் இல்லையே என்று வினவுகிறான். இதைச் செவிமடுக்கும் முத்துலட்சுமியின் மன ஓட்டம் 'இங்கே இருந்திட்டா மட்டும்' என்று கேட்பதை வாசகன் உணரும் உரையாடல் நகைச்சுவை மிளிர்ப் பதிவுசெய்யப்படுகிறது. ஆனால், இந்த உள்மன எண்ண ஓட்டம் வெளிப்படாமல் தனது அமைதி தவறும் முகத்தோற்றத்தால் மறைத்துக்கொள்வாள். இந்தக் கிண்டல் கலந்த மெல்லிய நகைச்சுவைச் சூழலும் உரையாடலுமே ஆணாதிக்க அழுத்தமும் வறுமையின் தாக்கமும் கலந்த நெருக்கடியான வாழ்க்கைச் சூழலில் இத்தகைய அடித்தட்டுப் பெண்களுக்கு கிடைக்கும் சின்ன வடிகால் இடைவெளி.

புதினத்தில் இடம்பெறும் இன்னொரு நகைச்சுவை மிளிரும் பதிவு காளி ஓடிப்போன செய்தி காட்டுத்தீயாய்ப் பரவியபோது செய்தியறிந்த மாண்டோர் மாரிமுத்து கடுங்கோபமடைகிறான். ஒரு

கூலித்தொழிலாளியின் மனைவி கற்பொழுக்க நெறிமுறையைக் காற்றில் பறக்கவிட்டுவிட்டு இன்னொருவனுடன் ஓடிப்போய்விட்டாளே என்ற காரணத்தால் வந்ததல்ல அவனது கடுங்கோபம், மாறாக தான் எத்தனையோ முயன்றும் தனக்கு இணங்கமறுத்துவிட்ட அவள் சந்திரனுடன் ஓடிப்போய்விட்டாளே என்ற ஏமாற்றமே மண்திரின் கோபத்திற்கு உண்மைக்காரணம் என்னும் பதிவு சுவையான நகைச்சுவை. இவ்வாறு சமூக விளிம்புநிலை மகளிர் சந்திக்கும் உள்மனம் சார்ந்த மற்றும் புற அழுத்தங்களின் பல்வேறு முரண் கோணங்களை செம்பவாங் புதினம் பதிவுசெய்கிறது.

அடித்தட்டு வாழ்நிலைச் சிக்கல்களில் அன்றாடம் சிக்குண்டு உழலும் பெண்கள் இச்சமூகக் கட்டுக்களை உடைத்து எவ்வாறு வெளியேறத் துடிக்கின்றார்கள் என்பதைச் செம்பவாங் நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது. இப்பெண்கள் தமக்கு வரையப்பட்டுள்ள எல்லைக்கோடுகளை மீறும் வாய்ப்புக்களை எதிர்நோக்கிக் காத்திருக்கின்றார்கள். ஏன் எப்போதுமே அமைதியாக இருக்கும் மீனாட்சிப்பாட்டி கூட தினந்தோறும் கோவிலுக்குத் தனியே போய்வருவதை வழக்கமாக்கிக் கொள்கிறாள். காரணம் கோவிலுக்குப் போவதை அவள் கணவன் தடுக்க முடியாதல்லவா. ஆனால் அந்தக் கோவில் போக்கு அவள் விடுதலைக் காற்றைச் சுவாசிக்கும் தருணங்கள்.

செம்பவாங் பொதுக்குடியிருப்பு வட்டாரம் மெதுவாக நகர்மயமாகவும் நவீனத்துவ நடைமுறைகளை நோக்கியும் நகரத் தொடங்குகிறது. ஆனால் அங்குள்ள ஆதிக்கக்குழுக்கள் இதற்கைய மாற்றங்களை வரவேற்பதில் தயக்கம் காட்டுகின்றன. குளிப்பறை மற்றும் கழிவறைகளை உள்ளடக்கிய உயர்ந்துநிற்கும் பல அடுக்கு மாட்டி வீடுகள் கொண்ட குடியிருப்புப் பேட்டைகள் உருவாகத் தொடங்கியபோது அங்குள்ள ஆதிக்கக் குழுக்களிடம் அவை அவ்வளவு உடனடி வரவேற்பு பெறவில்லை. தமது சமூகக் குழு ஆதிக்கமும் நெருக்கமும் மெதுவாகக் கைநழுவுவதாகப் பார்க்கிறார்கள். சீனர், மாலாயர் மற்றும் இந்தியர் என்னும் பல்வேறு இனம் மற்றும் மொழிகள் பேசும் மக்கள் இணங்கி வாழும் சமூக ஒருங்கிணைப்பு நோக்கில் உருவாகி உயர்ந்து வரும் பல மாடி குடியிருப்புப் பேட்டைகள் குறித்து, செம்பவாங் கவனத்துடன் பதிவு செய்கிறது. புதுவகை வசதிகளைக் கொண்டுசேர்க்கும் இப்பேட்டைகள் அடித்தட்டு மக்கள் தமது கூட்டுச்சமூக வாழ்வில் அன்றாடம் அனுபவித்துவந்த இயல்பான உரையாடல்களையும் ஆதரவான நெருக்கங்களையும் விட்டு இத்தகைய பேட்டைகளின் வாழ்க்கை விலகிச் செல்வதாக ஆதங்கப்படுவதாக புதினம் நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது. இத்தகைய அடித்தட்டு மக்களின் ஆதங்கம் நவீனத்துவப் பாய்ச்சலில் உரத்துக்கேட்கும் மூன்றாம் உலகத்தரத்திலிருந்து முதலாம் உலகத்தரத்தைநோக்கி என முன்வைக்கப்படும் பெருங்குரலில் முன் வெறும் முனகல்களாக அமிழ்ந்து போவதையும் செம்பவாங் புதினம் பதிவு செய்கிறது. ஆனால் இத்தகைய பார்வையால் மட்டுமன்றி புதினத்தின் சுவையான மொழிநடையாலும் செம்பவாங் தனித்துவம் பெறுகிறது.

ஆய்வாளர் அனிதா சக்ரவர்த்தி குறிப்பிடுவதுபோல் சமகால வரலாற்றாய்வாளர்கள் குறிப்பாக பிரித்தானிய காலனித்துவக் கால வரலாற்றை ஆராய்பவர்கள் ஒருசிலரைத் தவிர பெரும்பாலோர் ஆங்கில மொழியில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள ஆவணங்களையே தமது ஆய்வுக்குச் சார்ந்திருக்கும் வளமையைப் பார்க்கிறோம். இவ்வணுகுமுறையிலிருந்து முதன்முறையாக அடித்தட்டு மக்கள் சார்ந்த ஆய்வில் முனைப்பு காட்டிய ஆய்வறிஞர் ரணஜிட் குஹா போன்றவர்கள் இந்த வழக்கமான வரலாற்று விவரப்பதிவுப் பாட்டைச் சார்பிலிருந்து விலகி பதிவுசெய்யப்பட்ட அல்லது இதுகாறும் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டிருந்த உரையாடல் தரவுகளைக் தேடும் முறைகளைக் காலனித்துவ வரலாற்றுப் பதிவுகளுக்கு வெளியே தேடும் முயற்சியைத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் இத்தகைய அடித்தட்டு மக்களின் குரல் பதிவுகளைத் தேடும் முயற்சியின் குறைபாடு இந்திய மொழிகளின் விடைகாண முடியாத புதிர்களில் ஒன்றாகவே இருந்து வருகிறது. ஆனால் ஆய்வாளர்கள் எல்லாரும் ஒத்துக்கொள்ளும் பொது உண்மை பெரும்பான்மை இந்தியர்கள் ஆகியவர்களில் மட்டுமே சிந்திக்கவும், உரையாடவும் எதிர்வினையாற்றவும் செய்வதில்லை என்பதுதான். இந்த அடிப்படையில்தான் வரலாற்று ஆவணங்களுக்கு இணையாக இலக்கியம் சார்ந்த பதிவுகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

செம்பவாங் புதினத்தில் இவ்வகையில் அன்றைய அடித்தட்டு மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைச்சித்திரங்களை உற்சாகத்துடன் உரையாடல் வகைமையாய் பதிவுசெய்யும் நேர்மையைக் காணமுடிகிறது. இப்பதிவில் ஆளப்படும் அடித்தட்டு மக்களின் நாட்டார் மொழிநடை இப்புதினத்தை தனித்துவமிக்க இலக்கியமாகக் காட்டுகிறது. ஆய்வாளர் சக்ரவர்த்தி சொல்வதுபோல் பேச்சுமொழி

கமலாதேவி அரவிந்தனின் 'செம்பவாங்' நாவல்-சித்திரா சங்கரன் & எச் முகம்மது சலீம்

அவரவர் தனித்தன்மையைப் பிரதிபலிப்பது. சிங்கப்பூர் வரலாற்றின் ஒரு சின்ன இழையாகக் கருதத்தகும் இப்புதினம் அதில் உலவும் கதாமாந்தரர்களின் சொல்லாடல்கள் அவர்களின் தமிழகம், கேரளம், மலாயா போன்ற தேச, இன, மொழி எல்லைகளை இனங்கண்டுகொள்ளும் வகையில் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

ராசுவின் ' எப்பா ! கலர் முட்டாயி !' (இயல் : 2) பாடங்காடி வந்தாச்சு! பாடங்காடி வந்தாச்சு! (இயல்:1) போன்ற சொல்லாடல்கள் இங்கு காட்டலாம். பேரேடு, கிராணி போன்ற சொல்லாடல்கள் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த காலம், இடம் மற்றும் செய்துவந்த தொழில்களின் குறியீடாகத் தென்படலாகிறது.

கமலா தேவியின் செம்பவாங் மேட்டிமை வரலாற்றுக்குக் குறிப்புசார் அணுகுமுறையைக் கேள்விக்குட்படுத்தும் சிங்கப்பூர் படைப்புவெளியில் ஒரு வரலாற்றுப் புதின வரைவியல் பதிவு என்னும் வகையில் தனித்துவம் பெறுகிறது. ஆசிரியர் தனது மாற்றுப்பார்வையால் சிங்கப்பூரைத் தமது வாழிடமாகக்கொண்டு இங்கு புலம்பெயர்ந்த அடித்தட்டு மக்களின் வாழ்முறை வரலாற்றுக்குக் கூறுகளை மேட்டிமை வரலாற்றுப் பதிவிலிருந்து மாறுபட்டு மக்கள் அரசியல் நோக்கில் பதிவு செய்கிறார். இப்பதிவின் மூலம் ஆசிரியர் அடித்தட்டு மக்களின் கீழமை நிலைப்பாட்டின் விடுதலைக்குக் குறியீட்டு உரையாடல்களை வலிமைமிக்க குரல் பதிவுகளாக நேர்மையுடன் பதிவு செய்கிறார்.

மேற்கோள் நூல்கள்

- Chakravarty, A. (1995, December 23). "Writing History" *Economic and Political Weekly: Discussion*.
- Guha, R. (2003). *History at the Limit of World-History*. Columbia: Columbia University Press.
- Pillai, S. (2007). *Colonial Visions, Postcolonial Revisions: Images of the Indian Diaspora in Malaya*, Newcastle, UK: Cambridge Scholars Publishing.
- Spivak, G. C. (2010). Can the Subaltern Speak?. (Revised edition) in *Critique of Postcolonial Reason*. Columbia: Columbia University Press.
- Sunder Rajan, R. (1993). *Real and Imagined Women: Gender, Culture and Postcolonialism*. London and New York: Routledge.